

Kötycg-Koleda'

Ugy hallotam pajtás,
Ma van nevednaptya,
De már tudom, ijjen
Bibas embernek
Nagyon sok a baja,
Először is kezdem
Köszöntő versemet,
Szemárral baszasd meg
Alsó fenekedet,
Reggel, hogyha felkelsz,
Igyál egy kis csáját,
Csészének meg használd
A kan szaró picáját,
Áj fül a szürke ló
Hátulsó szánkjára,
Vessél egy pár csókot,
Keserves picájára,
Mennél fejeb mászol,
Annál bejebb látol,
Meglátod, az ikervári
Pusztákon, a kutyák
A faszodat össze-vissza másszák.
A kutyák húzzabak ki
Rókus mezejére,
Virágozzák lelőked
A pokol tornácán,
Ment a bunda-virág
Abba berekbe.
Az űrdögög vigyenek
A Szent Gellér-hegyre,
Onnan taszitsanak
Téged le a völgybe.
Hired, neved vesszen el űrűkre,
Tü, olló, borotva,
Szarom a faszodra,
Annyi rosseb újjön
A fingod hejjébe,
Mind emennyi mák^{szem} van
Egy-néhány mérőbe.
Ezt kívánja néked

Szerető barátod,
Kinek nyakd a seggit,
Mikor szarni látod!

Boldog nevednapot (férfi napot) kívánok! Amen.

Balatonszentgyörgy, Benke Ferenc, 1919.

Ibi idill

Zöld erdőbe jártam,
Ibolát tanátam
vóna, ha lőtt vóna;
azaz, hogy talátam,
ám de nem magamnak,
hanem a Sásinak.

Nem is tudom, Jancsi,
mér nem lőtt oly kancsi,
hogy Sási létére,
sás közt keresgélve
talált volna sásra,
avagy egyéb másra,
s nem szép Ibolára...
Irigy ez a Jancsi,
ki a muzeumi
Ibolyát lezépte;
Tüzte a keblére,
ahhelőtt hogy hatta
vóna eszömatta
Ibolát szemünknek!
Dehát szerelmüknek
gátját nem állhattuk,
amint azt láthattuk.
Jól megkavarodtak,
s összehabarodtak.
No, de ugy köll nekik,
kik egymást szeretik:
mé lögyen jobb dóguk,
mint mikor mi vótunk
hasonló helzötben
a nagy szerelömben!
mikor a lán szeme
szemefénye vere
egy nyilat szivünkbe,
miként Amor nyila
mindnyájunkba löve,
s benn maradt a töve,
s nem jön ki belüle.

Jancsi! az a szemiv
végleg megrészegit,
s vészesen bekerit,
homályba elvakit:
szemednek világa
hogy jön napvilágra?
hogy látod a korhadt
zsup-fedett házakat,
rogyant vert-falakat?
Ébredjél hát János,
szerelem-homályos!
No, de nem bántalom
akart lenni dalom,
csupán Ibit zengte
s szerelmetek benne.
Sok boldog éveket
vidáman éljetez,
s jövő esztendőre
ringató bölcsőre
legyen szükségetek;
ezt kívánja néktek,
ki titeket szeret.

Árpádnapi köszöntő

Kedves Árpád Együd !
Mind itt vagyunk együtt,
fogjuk füled, frakkod -
s akad egy-két dalnok
is, aki ír néked
rigmust, csodaszépet -
azt tudnillik, hogy te
/megmondjuk áperthe/
légy e honban boldog,
s ne jőjjön el holtod
még harmincötévig! -
Zeustól ezt kérik
társaid e pályán - -
Noshát Együd Ádám
/ vagy mit mondtam fentebb?
Ittlóditok egyet -
vagy neved feledtem?
bocsásd meg e tettem:
rimek játékáért
kellett imigy zengnem !/
áldjon az ég rendre
kedves Együd Endre -
s engedje, hogy véled
még sokszor üljük meg
ezt az ünnepséget !

Siófok, 1968. december 11.

Vilma-dal

Lobogó láng lengve leng,
ha láng-lelke lobban.
Félénk diák-sziv remeg,
haxx Láng lépte roppan...
Föld remeg és szivre megy
e roppant
robaj;
sebaj!!!

Lesz ez így se, csak e kis jó
muljék már el egyszer:
nem kell a butaság ellen
Vilma-féle kegyeser....

De buta vagy fiacskám, még
azt sem tudod: kak gyela,
kapsz egy akkora pofont, hogy
mindenestül elnyel a
föld mélye, ha beleváglak,
különben mondd meg anyádnak,
vagy szerencsétlen apádnak,
ha holnapra nem jön a
fogadónap-látogatni,
tanulásod támogatni,
akkor ő is arra jut,
amire te

szedte-vette,
feneette kölke jutsz.
Ígyi szuda-durr egy pofon,
davaj-csattan a másik,
és ez oktatói fokon
szegény srác feje vásik.

Hát gyevuska, mala zsenke,
no te hogyan készültél?
Amint látom fejed bubján
friss frizurát fészültél,
Bizonyára friss a tudás,
amit alája raktál?

és ezokból hihetem, hogy
fejed ruszki szóraktár.

Am a kislány minden maradt,
csak éppen nem gyevuska,
azt se tudja szegény feje,
fiu-evagy Teruska.

No, de hagyjuk szegény Vilmát
Láng-lelkétől lobogni.

Mutassuk meg ucsityelkát
más téren is mozogni.

Illő módon Tolsztoj mestert
nemcsak könyvből ismeri,
Tolsztoljánus valójából:
állatbarát-isteni.

Menagerie: macska-sereg,
teknősbéka pórázon,
de még a kakas se kutya,
kikötve a madzagon.

Szabál-szabál: nálam rend van,
-mondja Vilma-s hadonász
kertem nem azért van, hogy ott
teknőc, kakas kaparász.

Legközelebb a macskákat
is pórázon vezetem
a vécére, mert a kakit
nem türi természetem.
Természetes természet ez,
és, hogy flór a harisnyám,
mert a rendszeret bennem
túltesz minden barisnyán.
Puritánságom mutatja;
nem iszom én a szódát,
csak a tisztát kedvelem én,
azt is, ha ruszki szoldát.

Mind ez hagyján.. kibirható.
Más veszély, mi fenyeget,
Ki fogják sajátítani
házamat és kertemet.
Igaz, városrendészeti
szempontból ez szükséges,
nagyobb baj, hogy új lakásom
nagyon-nagyon szükséges.

Aszongyák, hogy a tízedik
emeleten lakom én,
Hisz ott még a madár se jár,
nem még, hogy a lift felmén.
Jaj istenem,
mi lesz velem,
terhes testem
hogy viselem?.....

Hopp, de iede süssenek!...
Nem is lesz az olyan nagy vész-
-hogy a guta üsse meg-
ha az ember munkára kész,
emeletre föl-leszalad,
fogyókuray így jól halad,
biztosítva, hogy ez alatt
az emelet le nem szakad...

Optimista leszek én,
ami eddig ritkán voltam,
hisz e hátrányokat hordtam,
azért voltam oly szegény.
De majd akkor gazdag leszek,
olyan leszek, mint a keszeg,
s magamra mindent felveszek,
s nagy előnyökre szert teszék,
mert az előny fontos ám,
s itt is jól áll a ruhám,
keményen és nem puhán
bizony ám/

Most, hogy végre véget ér e
hosszúra nyult Vilma-dal,
remélem, hogy végtelenre
nem nyúl köztünk viadai?
hiszen, csak azt lejtettem,
hogy a Vilmánk riatai,
üde friss és kívánatos

-szokta Bandi mondani-

Én meg csak azt szeretném még
ehhez hozzátokdani, hogy a neved a te
neved a legszentebb imádságom!!!

Századelőn/mementó/

Zetkin,..harc..vihár nő,
zendülő századelő...
Csak néhány szó...de jó
már a sok nő-mártir
küzdelmére az emlék.

Koppenhága, ezerkilencszáztíz,
nő az ár...tengernyi víz
hulláma felcsap élesen
szimbolumként a várra,
s onnan kiáltja szét
a kongresszus üzenetét,
hogy nő a sodró ár
hulláma már
minden gaz ellen....

Bömböl a zugó zaj
szét a világba,
hogy elég a jaj,
elég már a kába
tehetetlenségéből!!!...

És nem hiába
morajlott az erő;
zugó zaj zaja nem hiába
zengett a századelőn.

B.U.M.-fiókkák Balladája!

Minden BUÉK BUM-ra vála,
BUÉK helyett BUMnak hála
legyen az új esztendőbe,
hogy a MUBba bomba helyett
repegessen egyelőre
a boldogság a sziveket.

BUMnak varázsa vigasztalja
ványadt vén véretek,
s véletek
vala vérmes vágyam
dus-vig-asztalja,
mely terítve talán
titokmorzsák,
Dvorzsák-
humoreszk-
groteszk-
eszk és eksz-
lehetőségek
bimbócskáival,
mégis vigasztalja
ez év hajnalán
haj kaján
lelketeket,
Kelet lelke, me
mely égő pir-
rózsát varázsol
arcra, szívbe
minusz huszfákos
hidegbe,
s dideregve
lihegve
birod a lét
tél-hidegét.
És e bir-és lét-
tudat előnti
eszéd velejét,
s velőd erejét
megszépi
munkád ritmusa,
mint a cro-magnoniét.
E hideg-tűz-pir-
konglomerátum
felemel a magas
régióniba-
-bár régi ó hiba-
és dalra zendül
kéklő ajakad,
s új munkadal csendül
új hagyományt teremtőn,
hogy mondhasd: teremtőm!
Igy lesz BUMban bomba
vig kedved, s goromba
hangod halkul hétről-hétre,
hirdetvén a halálvárás
örök örömét.....

I.

Évre gyűl az év,
Napra fut a nap,
Rohan a perc velem
életerdőn át,
hol dúlt vadon
és csalit fogad
magányba-rejtőn.

II.

A berek rejtekén
vált magányon
vágyom egyre nő
ismerni mindent,
mit lehet,
s mit tehet
nagyra.
Mégis a sors
hatványon számolta
boldogtalanságom.

III.

Futó éveim sodorta
vágyaimat,
céljaim balsikerét
mégse bántam,
-tán korom múlását
is csak azért-,
mert kósza szivemmel
szivedre találtam.

- - -

Te sem menekülsz
Fut a katona az ellenség elöl,
menekül a vad a vad vadász elöl,
s a bajból kikerül.
De nem sikerül
büntetlenül
futni magunk elül;
Te sem menekülsz!

-

Az a baj, hogy a menekülő
becsapja önmagát:
azt hiszi, hogy ön-vágyát
túlnövi!

Nem mindig jó, ha az ember
az észhez küldi
szívét tanulni
egy kis pszichológiát.

-

A hit, mely gyöngé az égi kedvhez,
igen gyakran csődbe vész
és nem jut el az égiekhez!

-

Aki okos, jobban ha szeret,
mintha menekül.
Gyakran azt hisszük,
erősek vagyunk
legyőzni önmagunk!
A győzelem dicsőség ugyan,
de veszteni is tudni kell.
A gyengeség nem mindig szégyen,
s néha szégyen, ki nem tud
gyenge lenni.

-

Névnapi glosszák.

I./Árpád..jó név...s az jó e névben
-mi másnak ritkán adatik meg-
hogy kétszer van minden évben.

Ha kérdik, mikor ünnepelem?

Válasz mindig: a következő
az igazi ünnep nekem!,
a maira ne számítsatok,
nem a valódi...ünneptelen.
Hát így lehet meguszni olcsón!!

II./Ma magamról írok verset,
és, hogy hozzá hasonlítson,
ígérem, hogy nem kesergek.

Talán lehetne rá okom,
ugy kell nekem; aki versel
ilyen vénszamári fokon,
magát vigasztalja verssel.

oda se néki vén számár,
uccu az élet, fut-rohan....
De: véle rohanni jó-e már,
és meddig tart ez utroham???

Szakasz szakaszra szaporul
a célbaérkezés alatt,
s a futó-gát is felborul,
a futó mégis áthaladt
a célvonal szakszon, ~~xxxx~~
mert a lendületje vitte
és ebből csak az a haszon,
hogy amit tett, azt mind hitte.

Magam így vigasztalom:
sajtkukac a természetem,
lótok-futok,
ugrok, bukok,
majd fölugrok,
és ez átkos természetem
már az isten sem segít
csak a hit,

~~amely~~ mely tudat,

s nem ámit,
de tudat
a cél felől
és az utat
épp elől
jelzi,
ha félretérit
más erőmutáció,
vagy elongál
egy életgravitáció....

A hit, mely gyöngye az égi kedvhez,
igen gyakran csódba vész és
nem jut el az égiekhez-

-ittam egyszer valahol régen-
mikor az égen

ballagott, s

bukott

el a hit..

A régít

hagyjuk

a multnak,

s az avultnak

tisztesség legyen!!!

A mai hithegyen

vár áll, bár

csapkodják

butuska szelek,

jég, eső,

a vártán

várur vár,

s mindenre leső

lelke busan mosolyog.

És e különös dolog-

-mi önmagának ellent mond,

ha néz a néző és nam lát

meg egy furcsa filozófiát-

biz én vagyok;

ki mosolyog,

ki meghagyok

mindenkit a maga hitén

bántatlanul,

hátha tanul,

amit én

igen nagyra becsülök.....

Tán szerénytelen e gondolat,

ám a mai hangulat

hadd tegyen nagygyá engemet,

s félbemaradt óriássá

növessze Allah testemet,

hogy ép testben épp, hogy éljek

mától kezdve még száz évet,

és akkor az Árpád-ének,

meg a sok-sok Árpád ének

tarkítják a hangulatot....

III./Most már végre béfejezem

hosszúra nyult fejezetem,

hiszen nagyságomhoz képest

igen sokat is beszéltem.

Panteista vers névnapra

Frissítő a szó, ha hallani neved,
akár a korai tavaszi szél,
amely egyszerre érkezett veled
és az örök ébredésről beszél...

Az időtlen időből jöttél, hogy
konkrétá tted azt, ami szép,
s hogy rögzítsd az öröm-percet, mely
örök boldogsággá előlép...

Az időtlent jöttél feloldani,
hogy kötve legyen a kötetlen;
megfogalmazni az általánost
melyről azt hittem, széttörhetetlen.

Alanyivá vált az objektív tény:
a ridgg való már feloldottan
szétárad-mint a természet nedve-
s felszabadulva, eloldottan
ömlik szét az élet mindenhol,
mert szabaddá lett a halódástól.

Frissül a táj, ha hallani neved,
és a tavasz ma rólad beszél,
s talán azért éled újra a lét,
mert a langyuló kóbor szél
viszi szerteszét üzenetét.

Születésnapok-ok-okok!

Halott Hideghegy havai
Csóványos csonka csuccsa
fintorgott falum felett,
mikor születtem én
bus január végén....

Még a Nap is csak itt-ott
erőtlenül pislogott
s fáradt szemét rám vetve
hitványságom nevette,
mert az volt a derű:
e látvány-keserű...

Keserű mosoly derült
a Hold száján is. Merült
fel benne bus gondolat,
hogy esápadt hasonlat,
csak adequat játék,
tréfa,
bus paródia
s tájék,
sápadt Hold,
s magam holt-
színű volta miatt..

Rideg hideg hava a télnek,
bus Nap sápadt Hold megítélnek
és tar. Taigetosra merülten
gondolatukba kerültem....
Szép jóanyám-meg az emberek-
sóhaja: jaj e szegény gyerek
akkora, mint egy falat
és talán meg se marad!!!!

Nos-lényeg, hogy itt vagyok;
arra éppen nem nagy ok,
hogy az okozat okos
eredményét képviseljem,
de hogy mégis csak kiteljen
valami kis, kevés indok,
lettem tehát szubjektív ok
magam szerény valójának....

Igy váltam okká, teremtvé
magamcsinálta erővé
furcsa filozófiámban,
hogy cáfoljam a sanda Nap
halvány Hold s hideg hónap
vádoló gyanakvásait...
Lettem oly ok, amelyből ered
számos gond és gondolat,
s e kettő okozat-testvér
egymás mellett nagyon megfér,
mint bennem a bu és öröm,
bolond vidámság és üröm-
itta keserűség szívemben...
Mondom: születtem, ~~mit~~ ok,
-bár egyáltalán nem titok,
hogy okozatként apám,
és kedves jó anyám
szerelmének, és mégis:
bármennyire okozat ez ok
-hogy én születtem-

okos, vagy oktalan ok,
de mégis csak lettem
és van okozatom sok
buták és okosok,
kinek mi kell,
ha igény
merül fel;
mig én
örömben, vagy szenvedőn hatok
bizony elmúlnak a napok.
Multak bizony, nagyon múlnak,
s negyvennyolc éve már e multnak,
és, mint a sokféle tanultnak,
nagy része elszáll az idővel,
mindig kevesebb erővel
rohanok a vég felé,
az elé
mi végső ok és okozat;
bolondot és okosat,
vidámat és szomorut,
bukást, babérkoszorút,
egy szintézisbe von
a rémisten-Triton,
vagy Krisztus, tán Brahma,
de lehet, hogy Buddha,
vagy épp Zarathustra???
Egyre megy. A lista sok,
s itt marad a nagy titok.
Én meg viszem magam okát
eminnenről amoda át,
és ne kersd annak okát
mi okozta okozatát
ez ok-filozófiának,
mert a fehérlófiának
meséje biz nagyon hosszú
és a bosszu
utolérhet,
ha nem ismered az érvet,
s mi az indok, magyarázat,
önfejedre száll gyalázat.
Ám lehet, hogy egyszer mégis
a Hideghegy, meg a tél is
pislogó Nap, halvány Hold
okosabb feletet told
az én magyarázatomhoz-
Forduljatok inkább ahhoz-
Mert az én sok marhaságom,
nagyon ferde furcsaságom,
fura-filozófiám
szomorú is meg vidám:
azon egynek két oldala
ami egy oknak a dala,
ezért furcsa minden dalom
ha nem is, meg ha akarom.

① A legujabb kicsi lányunk
A legujabb tudományunk
képviselőjét említem,
aki nem is olyan régen
került be a mi bandánkba.
Ámde nem volt irodája.
Honfi hogy segítsen rajta,
végzetére mellém rakta.
no, de nincs ám semmi vihang,
On y soit qui mal y pense

- - - -

② Ellenben a muzeumban
csupán csak takarító van:
a Gulyásné és a Hársné,
s ujjában a "elováczné.

- - - -

③ Ha már legényekről szólok,
Képtárunkról pár szót mondok.
Ott három gyerekek lődörög,
mindhárman szunyogcsődörök.
Különösen Jóska, Miklós,
ki rádásul Toldy Miklós,
Isten bizony az a neve,

de ő nem malomkőt vete,
nem viviódik kopjafával,
illetve kopjadárdával,
csak két cingár pipaszárral,
mi rejtezik nadrágszárban.
Vezető a Horváth János
kinek szava nem nagy-számos,
viszont szakálla már bővebb,
hogy a torka ne hüljön meg.

István-inekek

Regölés:

Megjöttünk, megjöttünk
Szent István szolgái,
Szent István napjára,
Terített asztalára,
Töltött poharára,
Haj, regő rajta,
Ezt is mögadhatta
Az a nagy Uristen!

Itten vagyon egy legén,
Kinek neve Pista,
Ottan vagyon egy leán,
Kinek neve Julcsa,
Isten meg ne mentse,
Kebelébe rejtse,
Kálha mellé bujtassa,
Ott sikassa-rikassa,
Mint a koca malacot,
Jó besodorintsa,
Mind a kis nyúl farka,
Még annál is jobban,
Mind a cica farka,
Haj, regő rajta,
Azt is mögadhatta
Az a nagy Uristen.

Adjon az Uristen
Ennek a gazdának
Két véka lencsét,
Hozzája szörencsét,
Haj, regő rajta,
Azt is mögadhatta
Az a nagy Uristen.

Székön ül a gazda,
Szödött gatyá rajta,
Ezer forint a zsebjebe,
Fele a gazdáé,
Fele szegény regölőé,
Haj, regi rajta,
Azt is mögadhatta
Az a nagy Uristen.

István-köszöntő:

Hálaisten, hogy megértük
Szent István napját,
Aggya Isten, hogy többeket is
megérhessünk, de ne ijjen sok
gonddal, hanem örvendetes na-
pokkal!

Már megjöttünk estére, estére
István köszöntésére,
István légy egészségbe,
Köszöntlek egészségbe,
István, ideértünk,
A te tiszteletedre,
Tiszteletes, becsületes
Neved napjára,
Ajándékidra,
A csillagok detülnek,
Ollan messze kerülnek,
Minden szent angyalok ma
örömet zengedezzenek,
Bor, buza, gabona
mindig ölég légyen,
Az Ur Jézus Krisztus
mindig veled légyen,
Hogy megérted napodat, napodat,
Áldjad a Jézusodat,
Szüz szent pátrénusodat,
Akasztasd föl magadnak
Egy huszakós hordóra.
Azér küldött minket a szent agya,
Máma van az István nevenapja,
Hordójának csikorogjon csapja,
Köszöntőknek féreájjon kontya!
Aggyonsiten bé bort, bé buzát,
Léleküdvösségöt,
Sok szöroncsét, békösségöt!!
/Dicsértessék a Jézus Krisztus!
meg a szakszervezet és párt /

Albin-napi napló.

Pontifex maximus,
aere perennius
est nomen -Albinus,
cuius gloriam nos laudamus
semper,quamquam tuum nomen
erit inter nobis bonum omen....
Igy hangzott a szó ékes latin nyelven,
amiben majd kitört édes anyanyelvem,
amig kimondottam;
Pláne még megirtam
majd elkopott pennám,
amit kimondottan
mostanra hegyeztem..
Hegyezd te is mester,hátha használhatod
valamire mégis a gunártolladot,
mint az régiek,kik gunár-tollal irtak
szive hölgyeiknek,-bizony sokat birtak
Vagy tán más tollával ékeskedel mostan?
Nem ugy vala egykor,mint ahogyan most van!
Hej híres vitézem,aranyos leventém,
mit adnál te érte,ha elővehetném
az én arany-tollam,és ide kitenném!
Bizony sokat érne,mert a kemény hegye
nem olyan puha ám,mint a gunár begye;
/azért irtam ilyen kemény verset veled/
Jó Albinus Magnus,
Puncifex Maximus,
penis est minimus,
cicifix az magna,
pici-fix meg parva,
legyen eltakarva
a letünt idővel.
Talán majd idővel
egyszer előveszed
lenge libatollad,
s olyat irsz le véle,
hogy azt hét vármegye
hét hétig beszélje,
hogy e toll miféle!.....
Nóde ne csak versről,tollról toljam
más területekre vetem ki a lasszót.
Főlukátor mester nem a lik-ór hive,
murci itt a lényeg reggelre,estére,
miről sokat tudna regélni orvosi
szobának lakattal őrzött szekrénykéje..
Titkon sorakoznak kis üveg,nagy pohár,
kis pohár,nagy üveg,demizson és flaskó,
mind azt garantálják egytől egyig sorba,
hogy a murci-mestert nem éri fiaskó,
/ha nem viaskodik,
vagy nem ficánkodik
ott,ahol nem kéne;
Különben miért ne,
hogy ha lehet kivel.
Igaz,másik kérdés
az,hogy ugyan mivel/
No,de ne féltsük a főlukátor-mestert,
a nagytekintélyűnagy menza-magistert,
Mao-menük félelmes gastronomusát,
és az orvosi szetár főmedikusát,

mert a cicifixes tömeget eteti,
és a pici-fixek állását növeli;
igy a cicifixek és a pici-fixek
redukálhatatlan egyenlete:ixek.
Érdeme e mellet-minden ebéd alatt-
hogy mi omlasztjuk le a Kinaifalat,
no meg a nagy pofon,amit adunk sorra
az impériális ellenség arcára
az se kutya.Ennél csak az nagyobb pofó
hogy ha marhapörkölt fekszik az asztal
Van ám még sok minden említésrevaló,
ami Magisterünk szakmájába vágó.
Éppen ezért már csak néhányat említek,
szin igazat mondok,be nem feketitek:
Nem csak az orvosi medic.univ.-ere,
egész oskolánknak orvos-Gulivere.
Sua sciencia magna elismerés merés
szak körökben?ugy hogy jött a felis
érdemes övéle barátságra lépni,
ki kell az oskola kebekéből tépni,
és az orvosi-kar kegyeltjévé tenni,
s ezért mindent-mindent el kell majd
követni.
Igy lett magistere,gyöngye és karátja
az orvosi körnek,s Schmucknének barátja
A kis rendelőben nemcsak Murci Marci
meresztgeti magát,mint egy méla harcfi,
nem csak a pompázo poharak pengése
csendül csendellenes csicsergő csengésre,
nemcsak csóré csontváz csonka csigacsontja
az,ami a híres harmóniát bontja:
van itt cickány-farka,takonypor,békaláb-
-mint egy apotéka-kirakat legalább-
Mindenre van gyógyszer,fájásra,meg sebre,
füledre,fejedre,fartövedre,s hegre.
/csak ippeg ollan nincs,mit Albin szeretne/
Egyébként van néki minden,mi szükséges,
hiszen tudományvan Albin nem szük-
sleges,
Bőségesen szórja tudományborsóját
az észnek falára,s bujába korsóját
nyomja én markomba,
majd a jarmadikba,
és így megyen sorba....
Igy feledkezünk meg a sok butaságról,
a nagy lustaságról!...
Miként hozzátartozik a békebéli
egészség és friss erő,
éppoly jellegzetessége néki
bicigli, s a nadrágcsiptető. szer
Híres harsány hangja,ha halk lenne egy
nem okozhatná más csak különös vegyszer
mert maga született bömbika-hanggal,
vidáman érkezett a harsány farsanggal,
ezért derüs léte..ámbar néha boru
övezi homlokát és redő-koszoru,
mikor a gyerekhad tányérja csörömpöl,
vagy a sorbanálló lábával dörömböl,
avagy éppen nem megy aza a memoriter,

amit nem tanult meg a lézengő ritter.
No meg a ruszki, ha példának okáért
kakája-szava csak éppen egy kakát ért
ingerli haragját,
és hangja harangját
kongatja vészesen...
Olykor biz vérmesen
villan villám-szeme,
s az én pillám fele
is remeg rémesen,
és a másik fele
éppen a krémesen
kötött ki féltében,
s a menza széltében
siri csendre térül
ilyen ijedtében.....

Nem folytatom már a sokféle lotyogást,
pedig az agyamon sokféle oson át,
amit megirhatnék.
Ám inkább ihatnék
a mi rex bibendink borából egy kortyot,
amitől a vérem egy kicsit felfortyog.
All-bin ich, aber Du werter Albin bist mehr,
a mindennél is több főlukátor-mester,
puncifex maximus, polihisztör féle,
amint mondtam aere
perennius nevednek dicső emlékére
emlékezünk máma,
mának mámorába,
de Te kövesd utad, honorem et fidem,
quidquid agis prudenter agas et respice finem!!!!.

Anno post Cristum natum in 1.marc.

Pontifex maximus
aere perennius
est nomen-Albinus,
cuius gloriam nos laudamus
semper, ~~quamquam~~ tuum nomen
erit inter nos bonum omen...

Igy hangzott a szó ékes latin nyelven,
amiben majd kitört édes anyanyelvem
amig kimondottam,
pláne még megirtam
majd elkopott pennám,
amit kimondottan
mostanra hegyeztem.

Hegyezd te is mester, hátha használhatod
valamire mégis a gunártolladot,
mint az régiek, kik gunártollal irtak
szive hölgyeiknek, - bizony sokat birtak.
Vagy tán más tollával ékeskedel mostan?
Nem úgy vala egykor, mint ahogyan most van!
Hej híres vitézem, aranyos leventém
mit adnál te érte, ha elővehetném
az én arany-tollam és ide kitenném!
Bizony sokat ér az, mert a kemény hegye
nem olyan puha ám, mint a gunár begye,
/azért irtam ilyen kemény verset vele/.

Jó Albinus Magnus
Puncifex Maximus,
penis est minimus,
cicifix az magna,
pici-fix meg parva,
s legyen eltakarva
a letűnt idővel,
Talán majd idővel
egyszer előveszed
lenge libatollad
és olyat irsz véle,
hogy azt hét vármegye

hét hétig beszélje, hogy e toll miféle
No, de ne csak versről, s tollról toljam a szót,
más területekre vetem ki a lasszót.....
Főlukátor-mester nem a lik-ór hive,
murci itt a lényeg reggelre, estére,
miről sokat tudna regélni orvosi
szobának lakattal őrzött szekrénykéje.
Titkon sorakoznak kis üveg, nagy pohár,
kis pohár, nagy üveg, demizson és flaskó
mind azt garantálják egytől egyig sorba,
hogy a murci-mestret nem éri fiaskó.

/ha nem viaskodik,
vagy nem ficánkodik
ott, ahol nem kéne,
különben miért ne,
hogy ha lehet kívül.
Igaz: másik kérdés
az, hogy ugyan mivel/

Ám, de ne féltsük a főlukátor mestert
a nagytekintélyű nagy menza-magistert,
Mao-menük félelmes gastronomusát,
és az orvosi szertár főmedikusát,
mert a cicifixes tömeget eteti,
és a picifixekek állását növeli,
igy a cicifixekek és a picifixekek
redukálhatatlan egyenlete:ixek.

Érdeme e mellett-minden ebéd alatt-
hogy mi omlasztjuk le a kínai falat,

no meg a nagy pofon, amit adunk sorra
 az impériális ellenséges orra
 ez se kutya. Ennél csak az nagyobb pofon,
 hogy ma marha-pörkölt fekszik az asztalon.
 Van ám még sokféle említésre való,
 ami Magisterünk szakmájába vágó.
 Éppen ezért már csak néhányat említek,
 színigazat mondok, be nem feketítek:

Néhány esett eset
 vele még megesett,
 mikor, mint birkózó
 a szőnyegre esett.

Azóta lett ilyen egybeszabott alak,
 amikor lapított az ellenfél alatt.

Egyszer totózott ő annak reményében
 hogy sok pénz lapul majd lapos erszényében.
 Hozta is a postás a nyertes forintját,
 az alábbi névre szólott az adresszát:
 Szellős Alice urnő részére a címzés,
 s tizenegy forintról szólt az értesítés...

Máskor meg vonaton szembe ült ővele
 egy idősebb bácsi, olyan parasztféle,
 Beszélgetés közben őtőle megkérdi,
 vajon a magistert nos minek is nézi?

Feleli a bácsi,
 aki épp mohácsi:

Követem alássan, hogy ha meg nem sértem,
 afféle hentes és mészárosnak nézem.

Régen, mikor még a Frédi bácsi is élt
 tőle harmonika zeneleckéket kért.
 Azóta kedveli a klasszikus zenét,
 s táskarádióba fizetése felét
 bele is fekteti,
 és azon élvezi

kedvenc muzsikáját, a zajos beat-zenét....

Hires harci kedve,
 és a szakérteime
 messzire terjede,
 tisztikarig mene.

Meg is bizták hamar a tiszti tanfolyam
 vezetésével és jött a záróvizsga,
 ahol a százados elvtárs mint egy vizsla
 úgy figyelt a szóra,
 s minden oktatóra fejét bólintotta.
 Végén sorakozó, feszengj, aztán lazíts,
 ruhán-vagy mit mondok-szerelvényt igazíts!

Siri csend,
 légy szárnya bent
 se kint nem hallatik,
 Kitüntetés után senki nem alhatik,
 mert az elismerést meg kell ünnepelni
 -vélte jó hadnagyunk- és fogunk bort venni..
 Kilép a százados elvtárs a sor elé
 s magát elismerést nyújt a hadnagy felé.
 -kinek dagad melle,
 s csak akkor lohad le-
 miko* a százados lekezelt ővele.....

Nem szereti Albin a mostani táncot,
 s hogy a fiatalság járja a viháncot,
 csak a tangó lehet ám az igazi tánc,
 mert abban nem libben nyakig a szoknyarác.
 Ezért ma estére az iskola-bálon
 az egész ifjuság csakis tangót járjon.

Réges-régen történt szép Örményországban
 Szevan-tónak kies tőszomszédságában,

amikor kint járt ő egy tanulmányuton,
 abbéli eseményt rögzitem ezuton:
 Itt szitta magába a ruszki tudományt,
 s tanulta papirból szini el a dohányt,
 itt tanulta meg a földrajz-ismeretet,
 ami azóta is egyik szaktárgya lett.
 A régi szakmáját felcserélte felcser
 tudományokkal és ismeri a felcser
 zett bőr ellenszerét/ e miatt e rém-rim,
 illetve szabdalt szó, magyar fülnek rém, kin/
 orvostudományát most gyümölcsözteti,
 a sérült lányokra ő most csöpögteti
 gyógyító nedűjét,
 megymás gyógyszerét,
 épp úgy, mint egy igaz, kitanult gyógyszerész.
 Minthogy jutalom volt az a kiküldetés,
 jól ki is használta ezt az üdültetést,
 művészkedvtelését megvalósította
 gondolt Munkácsyra, köpülő asszonyra,
 Köpültette vaját öreg köpülőkkal,
 törültette haját vén törülgetőkkel.
 Egy szó, mint száz annyi, hir járja felőle,
 így lett turó-megoszt-vajmester belőle.....

Nemcsak az orvosi medic. univ.-ere,
 egész oskolánknak orvos-Gulivere.
 Sua sciencia magna: elismerés,
 szakkörökben, úgy, hogy jött a felismerés,
 érdemes övéle barátsagra lépni,
 ki kell az oskba kebeléből tépni,
 és az orvosi kar kegyeltjévé tenni,
 s ezért mindent-mindent el kell majd követni.
 Így lett magistere, gyöngye, és karátja
 az orvosi körnek, s Schmucknének barátja.

A kias rendelőben nemcsak Murci Marci
 meresztgeti magát, mint egy méla harcfi,
 nemcsak a pompázó poharak pengése
 csendül csendellenes csicsergő csengésre,
 nemcsak csóré csontváz csonga csigacsontja
 az, ami a hires harmoniát bontja:
 Van itt cickány-farka, takonypor, békaláb,
 -mint egy apotékakirakat legalább-.
 Mindenre van gyógyszer, fájásra meg sebre,
 füledre, fejedre, fartövedre, s hegre.
 /csak ippeg az nincsen, mit Albin szeretne/
 Egyébként van néki minden mi szükséges,
 hiszen tudományban Albin nem szükséges.
 Bőségesen szózza tudományborsóját
 az észnek falára, s bujában korsóját
 nyomja én markomba,
 majd a harmadikra,
 és így megyen sorba...

Igy feledkezünk meg a sokbutaságról
 a nagy lustaságról!

Miként hozzátartozik a béke béli
 egészség és friss erő,
 éppoly jellegzetessége néki
 bicigli, s a nadrágcsiptető.

Hiré harsány hangja, ha halk lenne egyszer,
 nem okozhatá azt, csak különös vegyszer,
 mert maga született bölömbika hanggal,
 érkezett vidáman a harsány farsanggal.
 Ezért derüs léte....ámbar néha boru
 övezi homlokát és redő-koszoru,
 mikor a gyerkhad tányérja csörömpöl,
 vagy a sorbanálló lábával dörömböl,

avagy éppen nem megy az a memoriter,
 amit nem tanult meg a lézengő ritter.
 No meg a ruszki-ha példának okáért-
 kakája-szava csak éppen egy kakát ért:
 ingerli haragját,
 és hangja harangját
 kongatja vészesen.....

Olykor biz vérmesen
 villan villámszeme,
 s az én pillám fele
 is remeg rémesen,
 és a másik fele
 éppen egy krémesen
 kötött ki hirtelen,
 s a menza szélében
 siri csendre térül
 ilyen ijedtében....

Nem folytatom már a sokféle lotyogást,
 -pedig az agyamon sok minden oson át-
 amit megirhatnék.

Ám inkább ihatnék

a mi rex bibendink borából egy kortyot,
 amitől a vérem egy kicsit felfortyog.

All-bin-ich, aber Du werter Albin bist mehr,
 a mindennél is több: Főlukátormester,
 Puncifex Maximus, polihisztor féle,
 amint mondtam aere
 perennius nevednek dicső emlékére
 emlékezünk máma,
 mának mámorába,
 de Te kövesd utad: honorem et fidem,
 gudgud agis, prudenter agas, et respice finem!!!!!!

Anno pōst Cristum natum in 1. marc.

Ides Écsém Károl!

Mostan bátyád károg,
s ha kin-rim nem stimmel:
mást Ajába es várod.

Október tizennyolc,
Azt hiszem, megfelel,
de ha nem akkor es,
csak ekkora van hel.

Im'hát a választás,
-azt hiszem, hogy jó lesz-
egy szerdai napon,
~~Adzennyolc~~óresz. (48)

Akkora nagy embört
csak a nagy muzeum
régészeti-termében
várhat a publikum.

Ottanég lössz neköd
az előadásod,
ahol a zöld szőnyeg
várgya majd Haccságod?

Mint a kánta mondi
-echt eredetibe-,
"Arany-szinnyē lössz ott
minden léteridve".

Lössz ott majd popolo
helött csont-lópopó,
zabla/de nem szájba/:
a látvány számára,

Minden ócska-vasat,
amit összehordtak,
az mind ékes éke
része kirakatnak.

Szöröncse, hogy még a
romoknak rakása
nem fért be a terem
vitrinny-ablakába!

De sőt kő az lészen,
/hogya nem halmaz is/
és a kő-oroszlány
Sámsonnal; nem hamis.

Igazi Sámson ű,
de nem Delilával,

hanem egy valódi
kaszakó-faszával.

Ámbár Delilahnak
is az köllött vóna,
filiszteusokhoz
akkor nem mönt vóna.

Sámsonnak jobb esett
oroszlányt kiizdeni,
majd annak testébül
lépesmézt kiszenni.

Osztán gondut eggyet,
szamér állkapcsával
alaposan elbánt
ellenség hadával.

No, de nem bibliát
akarok példázni,
hanem izenetet
kérnék átuladni.

Patay Pál bátyó
is tart előadást:
harangok öntését
és a harangozát

Mondja és oktatja
istenadta plebsznek
akik reménylem, jó
tanidványok lesznek.

Október kilenc lesz
a pontos időpont:
pont tizennyolc óra,
mikor a hanarng kong.

És hogya löhetne,
ne váltóztassatok,
mert szétrugják saját,
s a Ti valagatok.

Appenig nem jó lössz,
mer' még kék rátnyi,
s a szétrugott seggünk
ugy meg kezd kékünyi!

Papirom elfogyott
levelem végére,
s Te is felkiáltasz:
Hálistennek vége!

Nőnap_i_nóta

Hadd kezdjem egy régi
Reges-éneklési
Regösének hangon,
Mert így szokott hangom
Legjobban megejtem:
Haj,regő rejtem!
Azt is megengedte
Az a nagy Uristen,
Hogy e mai napon
Összejöttünk itten
Kendtek ünnepére,
Nők tiszteletére;
Haj,regő rajta!
Hogy ezt is megadta
Az a nagy Uristen...
Bár ez a kis versem
Nem poéta-verseny
Számára íródott.
Szívembe ivódott
Nagy nemetek neme,
Minek neve a NŐ,
Nagy tettekre menő,
Harcra,küzdelemre,
Munkára nevelő,
Világot formáló,
Jellemalakító
Szerep,mi egyre nő
A világ-szinpadon...
S szavamat így adom
Férfiak nevében,
Akiknek szemében
Nagyra nőtt nemetek...
Ma minden nemzetek
Köszöntik a nőket,
Ifjakat,szülőket...-
Hadd tegyek említést
Azokról a nőkről,
Kiknek hős tetteik
Szólnak más időkről,
Amikor a jognak,
Egzisztenciának
Más volt a viszonya;

S/a/ demokráciának
Küzdelem volt ára.
Gondoljatok vissza
Most Koppenhágára,
Ahol Clara Zetkin
Rosa Luxemburggal
Egyenjoguságért
-Képletesen szólva-
Harcra kelt a "Burggal"...
Ma már mind kevesebb
Lészen a "burg-lakó",
Annál több haladó
Mozgalom egyre nő,
S ebben ti részetek
Polyvást folyton csak nő,
Mert nevetek a NŐ....
Igyunk hát a jókért,
Jó kimondott szókért,
A fiatalokért,
/még/fiatalabbakért,
Akik itt körünkbe
Jöttek örömünkre.
Mi meg virágokat,
Cuppanós csókokat
Tudunk csupán adni
-ha hagyja valaki-
Éljetek sokáig,
Mig a Tisza vize
Le nem ér bokáig!
Haj,regő rajta,
azt is megadhatja
Az a nagy Uristen!

Cantata Profana Vulgarissima

Ides 'uli jányom!
Immár alig várom,
hogy má haza gyűjjél
hetedhétországból,
szép Erdélyországból,
hogy e két lezsem
végre belküldhetem!

Remillem, otthun vagy,
avagy
vagy
még
mindég vendég?

Sikerült a kánta?
Kantáta profána-
mód szerént zengtétek?
Zugott a szentének,
mit a mai vének
egykor éneklének
ugy, mint gyermek-ének:
Krisztus-születésnek,
Mégváltó-émléknek?

Csengve csendült dalotok,
amit az égi karok
visszazengtek örömet;
Óh, mily csodás öröm-est!

Zoli ecsém micsiná?
Sok falusi bácsiná
magnó-mondatot csiná?
Sorait rendezgeti,
míg a börtön feneki
megint ki nem néz neki?

Rusnya Nyustyu Pakulár
még mindig nem pakul át?
Öregannya valagát
-mi előtt nem vala gát-
nyalja ki, mikor szaros,
mikor legjobban fostos!

Beszéltél-e Etussal,
vagy nem marha Marhával,
s mondtad nekik az ügyet,
fényképküldés-ügyletet?

Egyáltalán, mi van ott,
hol Hunnia félhalott?
Írjál Fiam mindenről,
mindenféle esetről!

Szalagjaid id vannak,
átjátzásra várandnak,
néhány hét múlva viszem,
mit rajta Somogy izen
szöveggel és nótával;
Csóró 'soóri kótával
majd elláti dudával:
duli-duli dudél dal!

No, de már béfejezem
sok kin-rim fejezetem,
Rém-rimeim rémesek,
-nem verejtek-véresek -
csak uyg gyűnnek maguktól
ebből a bolond jukból.

Szija
Mindnyéjatoknak!

① A legujabb kicsi lányunk
A legujabb tudományunk
képviselőjét emlitem,
aki nem is olyan régen
került bé a mi bandánkba.
Ámde nem volt irodája.
Honfi hogy segítsen rajta,
végzetére mellém rakta.
no, de nincs ám semmi vihanc,
On y soit qui mal y pense
- - - -

② Ellenben a muzeumban
csupán csak takarító van:
a Gulyásné és a Hársné,
s ujábban a Bolováczné.
- - - -

③ Ha már legényekről szólok,
Képtárunkról pár szót mondok.
Ott három gyerekek lődörög,
mindhárman szunyogcsődörök.
Különösen Jóska, Miklós,
ki rádásul Toldy Miklós,
Isten bizony az a neve,

de ő nem malomkőt vete,
nem viviódik kopjafával,
illetve kopjadárdával,
csak két cingár pipaszárral,
mi rejtezik nadrágszárban.
Vezető a Horváth János
kinek szava nem nagy-számos,
viszont szakálla már bővebb,
hogy a torka ne hüljön meg.

Clarissa Cantata, avagy
Klári-fári kántálás

Klári-fári nem kell várni...

Ippeg úgy mint Snájder Fáni,
ez a hig zene
mire biztat Uramisten!
Vigye a fene!
Nem oprett-hang kell itten,
hanem reg-zene.

Haj rege rajta,
Azt is megadhatja
Az a nagy Uristen.

Adjon az Uristen
ennek a leánynak
két véka lencsét,
röggére szöröncsét,
Ezt is megadhatja
Az a nagy Uristen.

Adjon az Uristen
ennek a leánynak
szöröncséje mellé
még nagyobb mellényt,
mellény mellé hátrányt,
és egy kanyos ártányt,
ártány mellé lőcsöt,
lőcs mellé kenőcsöt,
kenőcs mellé szekeret,
szekér mellé vas-szöget,
vas-szög mellé faszöget,
faszög mellé üstököt,
üstök mellé früstököt.

Haj, rege rajta,
Azt is megadhatja
Az a nagy Uristen.

Nem vagy te Rénáta,
Clarissa Beáta
a té boldog neved,
kit az égi sereg,
seggedelme serget
égi boldogságra,
hol az égi karok,
éneklő angyalok
örömdet zengjék,
búdat eltöröljék.

Haj, rege rajta,
Azt is megadhatja
Az a nagy Uristen.

Itt van a szobába
Klári nevű nagy-lány,
Kötünk van egy legény,
Kinek neve Árpád,
Isten még ne mentse,
az égbe ne rejtse,
kebelébe ejtse,
párna alá takarja,
ugy összefondorítsa,
mint a cica farka,
ugy rikassa-rékassa,
mint a róka a tikot,
mint a koca malacot.

Haj, rege rajta,
Azt is megadhatja
Az a nagy Uristen.

Széken ül a Klára,
Vászon-nadrág rajta,
Ezer forint a zsebjébe,
Fele a gazdáé,
Fele meg a regözlőé.
Haj, rege rajta,
Azt is megadhatja
Az a nagy Uristen.

Messzi utul jöttem,
Nagyon mögéhüttem,
Kérem a szép házigazdát,
Adjon egy kis alamizsnát.
Ha nem anna kegyes kezeivel,
Ne lássa az eget csipás szemeivel.

Amen!

Komámasszon, Kedves Kati!

Mér ollan soká hallgati?
Leveledet alig várom,
Hisz nélküle dolgozatom
Nem akaródzik lezárnom,
Mivel nagyon kéne bele
A Kánai menyegző-je.
Karcsi által es izentem,
S ippeg azért mozogj Szentem!
Sok rém-rimem ne aggasszon
Ides-kedves komámasszon;
Bár a kinrim néha kinos,
Magamfajtának nem tilos,
Hátha jobban figyelsz oda,
Amit ígértél Sopronyba?!

Senyvedt soraim végére
Érek lassan már végtére,
Hiszen nagyságomhoz képest
Ippeg eleget beszélek.
Reménylem, hogy nem haragszol?
Levelemből nem harag szól,
Még csak nem is szemrehányás,
Allönne tsak szemre-hányás!,
Tőlem való but elbánás!
Föl se tételezzél illet,
Hisz Téged dicséret illet,
Hogy felhivád figyelmemet,
Mi mostanáig figyelmemet
Ulyannyira lekötözi,
Hogy mindenek elé töszi.
Végre tösöm fére sorom,
S a tiedé lögyön soron.
Köszönöm a szivességed,
Az Isten álgyon mög Téged...Szia:

Zsuzsa-zsúr zsolozsma

/sajnos, csak álom volt/

Rom-kolostor, kanapé, kervet volt tán
álomban egyik éjszakán,
amikor egymást átölelve veled háltam;
Szám hideg szádra tapadtan
rideg ajkadon találtam.
Furcsa volt a kép, a visuonzatlan csók,
De szorításodtól örömré váltan
reméltem, hogy a lalki jók
felváltják a testi valók
kinálta alkalom hiányát.
Zavaros volt az álmkép-
mint minden szunnyadó elme
valószínűtlen asszociációja-,
melybe keveredett Honfi őkelme
megettünk leselkedő vizitációja.
Álomban burkolt gondolatomban
Bárdos, vagy Szapu keveredett,
kinek lenni kellett volna helyed helyett.
Váltott az éjjeli képlátomás:
egy klastromi bálban volt a nép, ~~kiknek éjjel~~
kiknek éjjel szólt a táncengedély.
S véget ért a táncos szenvedély.
Tűnt a kép az álomzavarban,
s egy sereg krinolinós leánynép
az utcán éppen színházból jött,
kik furcsán néztek ránk,
egy szűk utca kövezett sikátorán.
Az álom elúszón lassan tovatűnt,
s e furcsa látomány homályba hagyta a valót,

hogy ki volt az a lány,
kivel a kolostor mellett
sétáltam -magam sajnálatán-
a kis város sikátorán.
Már csak az zsongott tovább,
-félíg ébredő agyamon át-,
hogy klastrom ablakából
hallottam folyton halkuló zsolozsmát.

Erdei vitakör megnyitójára.

Miután végezvén nagy és kis dolgomat,
Jutottam csak hozzá, foghassam tollamat,
Hadd pengessem újra meg hánkadtt lantomat.
Elmúlt már éjfél, mikor eljött hozzám
Éledő érzésim éltető jó múzsám,
Ám de nem találta homlokom, sem a szám.
Mint hogy gatyá nélkül feküdtem ágyamon,
-s száraz légyszarokat számoltam a falon-
kaplan alól kandikált ki csupasz farom,
Mi lehet ilyenkor?... seggen csókolt múzsám,
-s mintha homlokomat érintené rúzsám-
örömteli dalra gyújtott lelkem és szám.
Ippeg ezért tudom fosni most a szókat,
talán nem a szépet, nem is tán a jókat,
Ugy is mondhatnám, hogy: nem ide valókat...
Ám, de kit a múzsa csókja faron ére,
Szófosásért többé nem felelős érte,
hiszen minden sorát múzsám maga mérte,
Ezért ne értessék egy szavam se félre...
Szedett szóvirágim szedtem szép csokorba,
Mint ha épp az imént leltem vón bokorba,
-ágyfetrengés előtt- itten lent a porba,
S eme vitakörbe szóvirágim hoztam,
Ezeket azonban nem az éjjel... loptam,
De igaz vitakör hevében hallottam....
Politika-vita, ez ám az igazi!
Hogyha nem hiszitek, elmondja majd Gazsi,
Ha Gazsi nem mondja, elrebegi Feri,
Ha Feri ferdén szól, mellébeszál Évi,
Ki polibé-vitát nagyon-nagyon érti.
Át is adnám a szót mostan épp ónéki,
Ám de gondolatom elébb másra tér ki.

Rém-rimek születtek éjjel az agyamban,
Mikor henteregtem fantom-álmaimban.
Levéltudomány-tár, régészeti rege,
Néprajz-Naca-nénnyék népes hadserege,
Habán Huba-témák, falra festet fények,
Balga balladahang, csorba cserép-lények,
Irodalom Irma irmagtalan árja,
Ujkor-kőkor-szaki szaksezrevezet pártja,
Restes restelenek rettentő rakása,
Könyvtár Katák káttó rémes rivalgása,
Gazdaság-gazellák galád gázolása,
Fotó Fánik furcsa fazékfényessége,
Éktelen ékszerek ékességkétsége,
Képtelen képeknek képességtépése,
Órtelen örtermek örvedetlensége,
Irodagépeknek irombaszomsága,
Magnószalagoknak métermañdosása,
Hangtár Hanni-hangjuk hirhedetlensége,
Még még millió rém rámijesztősége
Lengett lengeségem lényegtelenységén,
Eszeveszett eszem eszemetteségén,
Rám rohanó rémek mind velem vitáztak,
Tudós tudományuk tudással tusáztak:
Kérdeztek, kinoztak, mi akarok lenni,
Tu-bi- or-not-tu-bi, lenni vagy nem lenni?
Nyögve menekültem sok tündérkép elől,
Míglen egy hang kérdez kívánságom felől:
Parlez-moi mon chér, que voudrez être vous?
Mi szeretnék lenni? Töröm fejem hmu, hmu!
Végre eszembe jut, lélegzetet veszek:
En a múzeumban már csak sofőr leszek!

Félre tudományal, tekintéllyel, ranggal,
Magamat ajánlom ezen funkciómmal,
Ez az egy reményem, hogy így sikerem lesz,
S nemes nemi lényem lényege el nem vesz.
Vállalok még néhány funkciót e körbe,
Hogy nevem beírjam szende szívetekbe:
Én leszek az Amor helyettesítője,
Nőnemek intim darabja őrzője,
Vállalom, hogy leszek még puncifikátor,
-ki nem kiabálom, mint károgó kántor-
Hiszen tisztem fennkölt! gén-gnerisszimusz,
Legfőbb munkaköröm: puncifex maximusz.
No, lányok akartok velem jóba lenni?
Lehet hivatalom mindig felkeresni!
Besegitek minden arra szorulónak,
Hozzám nemes ügyben minden fordulónak.
No, nem egyedül leszek, van két asszisztensem:
Kanyar kandidátus eme mesterségben,
Honfi meg rutinos mester ezen téren.
Rendezünk vitakört cicifix-ügyekben,
Hisz ezen a téren egyik sem ügyetlen.
E két intézménynél nem kell szomorkodni,
Találkozók sorát lehet szaporítani!
Ajánlom az illen kirándulást, vitát,
Kiáltsuk hát reá: ez kell, így kell, vivát!
Eme nemes vitát természet lágy ölén
megnyitom, s ajánlom lányok kemény ölén
elkezdeni nyomban, hiszen nagyon fontos,
hogy az ember minden ügyben legyen pontos.
Most már látomásim szeretném, ha végleg,
valóra válnának, s tette lépniük tónyleg.
Vitaörnyitányom ezen szókkal zárom,
Hozzászólástokat most azonnal várom.

Disznótóri disznóságok avagy Lujza napi regöblés
- - - - -

Mögöttünk, mögöttünk,
A Lujza napjára,
Vetött asztalára,
Tele poharára,
Haj, regö rejtem,
Azt is mögadhatja
Az a nagy Ur Isten,
Ki lakik a mennyben.

Adjon az Ur Isten
E háziasszonnak
Egy szép ólat,
Belbje egy disznót,
Melleje egy pászort,
Annak a kezébe
Egy nagy furkós-botot,
Annak a végére
Egy akkora bunkót,
Mint a te nagy bunkód,
Haj, regö rajta,
Ez uj esztendőbe...

Ha nem annak szalonnát,
Kifurom a gerendát,
Ha nem aggyák a máját,
Kifurom a lejányát,
Haj, regé rajta,
Ez ujesztendőbe.....
Itt tudok egy genént,
Kinek neve Jóska,
Ott tudok egy leánt,
Kinek neve Lujza,

Isten meg se mentse,
Kebelébe rejtse,
Dunna alá szorítsa,
Ott jó megkukoriccsa,
Haj, regö rejtem,
Osztt mög is tekertem,
Össze-vissza nyaggattam,
Mint a kokas a tikot,
Mint a kan a malacot,
Haj, regö rajta,
Azt is mögadhatta
Az anyk nagy Ur Isten.

- -
Emlékezzünk, hogy ma léssen
A szent Lujza napja,
Mesterünknek akarattyát
Ezáltal mutattya,
Örömböt e háznak,
Asszonnak, családnak,
Hogy hárdesse énekléssel,
Ugyanazt tanittya.....
Lujza mostan kel fő gyorsan,
Hozz minekünk jó bort,
Valamid csak van házadnál,
Mindeneket csak hozd,
Nézd, a nyársunk üres,
A gyomrunk is éhes,
Ne sajnáljad szalonnádat,
Nekünk jól mögfüzess.
Máma vagyon Lujza napja,
De azt ne sirassuk,

Sirassák a lányok,
Itthunmaradásuk,
Akiknek a nagy miregtők
Ráncos a pofájuk,

- - -

Kérjük a háznak asszonyát,
Aggyon egy kis alamizsnát,
Ha nem ~~át~~ kegyes kezeivel,
Ne lássa az eget
Csipás szemével....
Ha nem aggya a hurkát,
Mögbaszoma lejányát,
Utána meg a zannyát.
Dicsértessék a Jézus Krisztus!

- - -

Ez a disznó de jó vót,
Nem is nagy kár, hogy meghótt.
Fijatal vót, nem régi,
A halála megéri,
Makkot evett, meg tököt,
Megóttük, oszt megdöglött.

Itt a kóbász-töltelék,
Ab bizon kár tebeléd,
Ha a kóbászod rövid,
Nyúmd a tédet be tövig,
Be a disznó seggibe,
Ott mögdagad izibe.

Kik pecsenyét öttek,
Mind sokáig éltek,
Óseink is ettül
Löttek ollan vények.

Mivel a pecsenyét
Mindenek szerették,
Utána torkukat
Borral öblögették.
Ippeg ezért Ujzi,
Pecsenyédet tárd ki,
Harapjunk belülle,
Vájják egészségünkre.
Utána meg borod
Nem bánnyuk, ha hozod,
Mögisszuk azt ma estve,
A te egészségödre.
Isten téged mögáldjon,
Fejedre áldást adjon,
Nyőjjön nagyra a csöcsöd,
Neked Jóska a pücsöd,
Összeillik a kettő,
Mint a selömkeszkenyő.
-
A vecserát hozható,
Mer utána baszható,
Ha mi innejd elmenyünk,
Máskor ide nem gyűjünk!
Ámen.

Közeleg a Medárd,
Nem örülünk néki,
Egghozza az esőt,
A szentségit néki!
No, de most nem errü
Akarok beszényi.....

Vót eccer egy börtön
A kaposi várba.
Fölszállott a páva
A rabok számára.
Mosdózzatok rabok,
Mer porosok vattok,
Asz csak a jó Isten tudja,
Mikor szabadultok!
Igy szólott a nóta
Somogy megyeszerte,
Amit hallgassatok
Mára átszerelve!...

Vármegyeházának
Most is van börtöne:
Egyik a Levéltár,
Museum fölötte.

Nem szállhat a páva
Börtön ablakára,
Csöpp vizet se hozhat

A rabok számára.

Mosdózzatok rabok, De minden csapótok.
Kurta konyhá örzi

Csöpögő csepp csapját,
nem sá tudja sönki
Mögmosnyi a mancsát.

Csupán ki-ki maga
Csapját csapogatja,
Dehát abbu nem lössz
Vizeresztő csapja,
legfőképpen nem a
kézmosogatásra,
Rabok és emmijá'
fönn a restmüheibe
-Ica helött mondom,
magam nem röstellve-:
Mi a rabok-faszát
csinának a konyhán ?

S erre simit egyet
nem létező konyán.

Kicsi, pici, pöttöm,
Klárka kis szentem
A szakszervezetnek
egyvetértésével
rábólint szerényen,
s hozzáteszi csendben:
nyalják ki a seggem! *tányért.*

Zsuzsát nem is merem
fentebben idézni,
mikor a kiapadt
vizcsapokat nézi.
Klasszikus hajfürtje
még jobban felállta,
szomoruan gondol
szegény Jancsijára.

"Egújabb rest-lányom
most tehozzád szólok,
akiről egy kicsit
több mondatot mondok.

nemrégiben még az
irógépet verted,
s Pista bátyád sorit
össz-visszakeverted; -
"em te vagy az oka,
hanem az asztalláb,
miről az alacsony
gép nem ért fel hozzád.
Mint már irtam egyszer

-névnap alkalmából,
bizony jól kinyóttél
az Isten markából,
rá is nyóttél bizony
fejem tetejére,
aminek a bubja
csak csecselig ére.
No, de nem bántalak,
rendezz cserepeket,
csupán arra kérlek,
hágyj néhány épeket.

Kip-kop,kip-kop,szól a hang,
 mint egy félrevert harang,
 mint a villám ugy gépel:
 hol ott csap le,hol itten;
 gépel a Lőczi Kati,
 ki a Terit követi;
 No,de mindenben ám nem,
 mer a nem az nem mind nem,
 meg a minden sem minden,
 nem mindegy,hogy minden nem
 mind-egy nem a mindenben,
 sok a különbség a nem,
 meg a nem-nem,s minden közt,
 nem és minden nem egy tröszt,
 Teri feje fekete,
 Kati fejeteteje
 Szőke,mint a rónaság,
 -Juhász Gyula túnusán:-
 Milyen volt szőkesége,
 nem tudom már...
 szólnék,bár
 többet is még
 e kétféleség-ról,
 de minek,
 kinek
 szeme
 eme
 remek
 természetek
 kerek
 feneke
 felett
 lebeg,
 lehetetlen,
 meg ne lelje
 e nemes nemek
 nemez--telen
 nemjeket....
 Am,most őket hagyjuk,
 visszatérek rájuk,
 amitül piros lesz
 halovány orcájuk.
 Más témába kezdek
 a népdalok szárnyán,

mint elején~~kezdt~~tem,
 a Páva-dállamán.

Vármegyei urai harmincketten vannak,
 s mind a harmincketten rólunk törvényt
 szabtak,
 Elibénk terjeszték a fekete könyvet,
 Abbul számlálják ki rabi életünket.
 Somogyi betyárok,s rabok utódai
 Ezért köll tinektek ajtón kuncsorogni.
 Kiadta parancsát a legfőbb porkoláb,
 Két börtön ajtaján se be se ki a láb!
 Hét lakatot rája,
 az átjárójára!
 Ki parancsom szegi,
 a'biz' pórul jára!
 Igy emeli a szót,
 s megbiz két poroszlót.
 ugyanis e posztra
 megbizható Honfi-t,
 vagy pedig Kanyar-gó,
 éles-szemü honfit
 lehet állítani,
 kiket semmi mód sem
 lehet kijátszani.....

Hogyha mán elkezdtem a bezárt ajtókat,
 Hadd zengjen a dalom magamról is jókat.
 Nemrég velem történt,amikor is éppen
 A kis Lőczi Kati ebédre mentében
 -a rája jellemző precizitásképpen-
 rám zárta az ajtót,miről én nem tudtam,
 csak akkor amikor menni szándékoztam.
 Rugtam,dörömböltem,az ajtót rugdostam,
 de biz' orditással hjába is kátottam.
 Egy fél óra mulva kinyitják az ajtót,
 /Nagy szerencséjére Kati még ott nem vót/
 Zrinyi rohanása ktyafüle hozzá,
 ahogy én kitörtem,s ekképpen szólt szép szám:
 Ki volt az a ribanc,barom,állat,meg...na,
 -majd kimondtam-,ki az ajtót reám zárta?
 Melyitek volt-szóltam-mindjárt agyonszurom,
 vagy az ablakon át rögvést kihajitom.
 Egyszóval:^{lényege} a vége az ^{volt} lett a dolognak,
 a jányok azt hitték,alattunk dolgoznak,

lent a Levéltárban,hol tényleg kopogtak.

Mire Kati meggyütt elmúlt a mirgem,

s ártatlan szemébe mosolyogva níztem.

Azóta van lakat-s börtönkomplexusom,

idézve a multat.Tanum rá Krisztusom!

Ám az Isten bottal nem verte meg Katát,

mikor szükségére volt neki reterát,

ippeg akkor este rázárták az ajtót,

s majdnem egész éjjel reterát rabja vót...

Ime hallottátok óh, kedves hiveim

rabi életünkről zengő kin-rímeim,

Engedelmetekkel más regére térek,

s ősi rigmus szerint" haj regót" regélek.

Megjöttünk, megjöttünk

a mai szent napra, ~~terített~~

terített asztalra

Haj, rege rajta,

azt is megadhatta

az anagy Uristen.

Itten ül két gazda,

rödös gatyá helött

posztónadrág rajta,

szórtarisznya az oldalán,

százás bankó abba,

fele a gazdéké,

fele szegény regőlőjé,

haj, rege rajta,

azt is megadhatja

az a nagy Uristen.

Ha nem annak szalonnát

Kifurom a ... nyát,

utána a gerendát,

hadd düjjön a háza

a gazda hátára,

Haj....stb.

Ottan lakik egy leány,

kinek neve Ibi,

Itten lakik egy legény

kinek neve Jancsi,

Isten meg ne mentse,

előle ne rejtse,

kebelébe rejtse,

dunna alá behajtsa

ott is megkukoriccsa,

ugy sikassa-rikassa,

mint a koca malacot,

mint a kokas a tikot,

haj, regő rajta... stb.

Régi volt e köntös,

bár uj volt a ~~nóta~~ *nóta*

Ibi és a Jancsi

Itt vannak azóta,

Tul a nagy Krivánon,

ahol biz jól esett,

együtt esedezni,

meg ami jól esett,

az ott mind megesezt...

Ismeg régiségbe kezdek;

néhány fiatalról zengek,

Régi nóta amit fújok:

magyarok, avarok, hunok,

ősi népek hazájába!

száll az ének szájról-szájra.

Bár nem éppen ős-Ehnének

énekéről zeng ez ének;

Két fiatal szép emsének

dicséretét zengem én meg,

Össze-vidsza furnak-turnak,

mint amikor kutat furnak,

ásó, kapa, csákány csattog,

csupa csontváz-zene kattog.

Itt egy obulus a szájba,-

*mind a két tisztaság
ollan mint 2 p...
Katójás*

jó volt Cháron csónakjába,
Ott marokban egy kis tallér,
Szent Dávidnak aranyat ér,
Emitt sarló lábfej mellett,
mit pogány mód oda tettek.
Sorolhatnám a sok vackot,
ami ketten összeraktok,
és hogy több legyen belőle,
gondoskodik még felőle
Kálmán bátyátok de Hongrie,
aki nem nagyon ugrik ki
a sok leletmentésekre,
inkább rábizza Editre, ~~vagy~~
vagy a Wollák Katikára:
ők másznak gödörbe, várba,
s élnek vakondok módjára, ~~xx~~
Könyves Kálmán parancsára...¹
No, de ne csak őket bántuk,
néprajzosokat bosszantsuk,
ők osztán az ócska holmi,
tingli-tangli, tarka talmi
ócskaság összehordói.
Megtelen egy öreg batár,
vagy ha nem egy határ bazár!
-Tizenhat a pesti bazár ára,
aki nem vesz az menjen az
öregannya a zussasarkon várgya,
ha lepotom, lepotom,
16 a vacakom,
máma nálam minden 16.
Lányok, srácok, asszonyok,
nézzétek, hogy mit adok,
én csinyátam a babát...
/csak szerettem vóna/, stb.

A fentebbi értékeket a műhelyben kezelik,
Mindenféle matkánymérget össze-visszakeverik.
Méregkeverő e népség, köztük Kence-fica Ica,
Kalányosi Klóros Klára, Zsuppermetező Zsuzsanna,
kinek hátán hintő kanná.

Terra-sigillátás Teri, öreganyám té-er-é-zsi,
nem lehet más csak vén Trézsi.
~~Nézdny~~
Még egy részleg van már hátra,
akiket, mint pup a hátra,

ugy kíván minden hivatal,
ez a gazdaság-hivatal.
Ők mindenben a két kanál,
kiket Roger Moor se pipál
le a Curtis barátjával
mindenbe ütő orrával.
De hát ez a mesterségük,
bizony nem mennék nélkülük
semmire sem sok dologban,
mert ez nekik egy fontos program.
Ene egye programjukat:
csak minket békén haggyanak.

Most kerültök teritékre
véres tollamnak hegyére,
papirmolyok ~~na~~ tenyésztői,
szuvas fóliák őrzői!
Lim-lom lapok lappanganak,
a sok szuette pad alatt...
Multkorában arra jártam,
különös zenét hallottam:
moly ette a graduálét,
- mint gyerek a csokoládét,-
szinte zenére csámcsogott,
amint nagyokat harapott,
szuvas fából szimfónia
szava hallott, szinonima
az előbbi graduálnak,
és így együtt muzsikálnak,
de még mennyi akta-atka
játszott hozzá prim, vagy kontra,
Erre már bekanyarodtam,
hát, Kanyar vezényei ottan!
Pálca előtt légyecsapóval
kergetődzik egy kis mollyal,
ki kiröppent a bandából
az említett zenekarból.
Te botfülü kicsi pille!
Jó ülepen billegette!
A szulárva csak szipegett,
ő is mellé sercelgetett,
félt, hogy reá kerül a sor,
jaj, -stenem, mi lesz akkor!

Másnap raporra mindenki,
szabadságra nem megy senki!
Kiosztja a szólamokat,
primet Andássy Tóninak,
kontrát kapta Takáts Évát,
basszust meg a Szili Feri,
néhány szólóképzés is volt,
beosztották Bognár Tibort,
~~tervező~~Lókyt, meg Hódossynét,
Bósz Sándor azért felbőszült,
mert ő erre föl nem készült,
helyette a Csikvár Tercsi
szólistáját nyekergeti,
Hajdóné is hajtogatja,
hogy őnéki nincsen hangja,
a képzést ~~is~~ ő hogy vállalja;
pedig van neki ám mássa:
csicsás szöme csiccsogása!
Preiszner Gyuszi pressziója
sem hatott oktatandójára,
"app Lajosné ügyvitele
sem számított nagy sikerre,
legtöbbet még Tóth Józsefné,
meg a Kukuly Sándornéjé
vezetett nagyobb sikerre,
mivel a zeneképzésre
számíthattak partvisnyélre;
lett is neki eredménye,
szunyog, lárva, moly és pille,
sorakoztak egyszeribe,
No, végre-szólt-Józsi bátyó,
mégis van ~~valami~~ itt használható
ember ezen "evéltárba"
ki rendünk valóraváltja!
Én már tudom, mi a titka
e sikernek: tiszta való,
hogy ebben az intézményben
nincs egyetlen takarító,
Hát ki, aki itt segítő?
"evéltári kisegítő!

Minthogy jól elterendeződött,
amivel dalom kezdődött,
Jóska bátya is nyugodhat,
s eredménnyel dirigálhat.

Ippeg úgy mint Honfi Pista
kinél visszaduma nyista,
bár néha nagy humanista,
erről jut eszembe vissza,
hogy a muzeumi lista,
az még nem egészen tiszta.
Sofőrünk-a Gyuri gyerek-
néha-néha fenegyerek,
ippeg úgy, mint Sanyi gyerek,
akik nagyon szorgalmasak,
különösen nőt, ha látnak,
akkor szemük olyan éles,
mint a sasé mikor éhes,
rá is csapnak, kire lehet,

③ csak a zasszon ne tud meg.....

Minthogy nagyságomhoz képest
eleget beszéltem,
"assan-lassan béfejezem regélő
énekeim.

Remélem, hogy máskor is lesz
ahhakkam a szóra,

S összejövünk ilyen remek
szép találkozóra.

És akkor majd mindenkiről egyen-
ként is szólok,

Igérem, hogy mindenkiről csak csu-
pa jót mondok.

Közeleg a Medárd,
Nem örülünk néki,
Meghozza az esőt,
A szentségit néki!
No, de most nem erről
Akarok beszélni.....

Vót eccer egy börtön
A kaposi várba.
Fölszállott a páva
A rabok számára.
Mosdózatok rabok,
Mer perosok vettek,
Asz csak a jó Isten tudja,
Mikor szabadultok!
Igy szólott a nóta
Somogy megyeszerte,
Amit hallgassatok
Mára átszerelve!...

Vármegyeházának
Most is van börtöne:
Egyik a Levéltár,
Museum fölötte.

Nem szállhat a páva
Börtön ablakára,
Csöpp vizet se hozhat
A rabok számára.

Kurta konyha őrzi
Csöpögő csepp csapját,
nem is tudja sönki
Mögmosnyi a mancsát.

Csupán ki-ki maga
Csapját csapogatja,
Dehát abbu nem lössz
Vizeresztő csapja,
legfőképpen nem a
kézmosogatóra,
Rabok és emmijá'
fönn a restmihelbe'
-Ica helött mondom,
magam nem röstellve-:
Mi a rabok-faszát/
csinának a konyhán ?

S erre simit egyet
nem létező konjyán.
Kicsi, pici, pöttöm
Klárka kis szentem
A szakzervezetnek
egyertértésével
rábólint szerényen,
s hozzáteszi csendben:
nyalják ki a/seggem! *...tányért*
Zsuzsát nem is merem
fentebben idézni,
mikor a kiapadt
vizcsapokat nézi.
Klasszikus hajfürdje
még jobban felállta,
szomoruan gondol
szegény Jancsijára.
"Egújabb rest-lányom
most tehozzád szólok,
akiről egy kicsit
több mondatok mondok.
nemrégiben még az
írógépet verted,
s Pista bátyád sorit
össz-visszakeverted;
nem te vagy az oka,
hanem az asztalláb,
miről az alacsony
gép nem ért fel hozzád.
Mint már irtam egyszer
névnap alkalmából,
bizony jól kinyóttél
az Isten markából,
rá is nyóttél bizony
fejem tetejére,
aminek a bubja
csak csecseg ére.
No, de nem bántalak,
rendezz cserepeket,
csupán arra kérlek,
hagyj néhány épeket.

Kip-kop,kip-kop,szól a hang,
mint egy félrevert harang,
mint a villám ugy gépel:
hol ott csap le,hol itten:
gépel a Lóczi Kati,
ki a Terit követi:
No,de mindenben ám nem,
mer a nem az nem mind nem,
meg a minden sem minden,
nem mindegy,hogy minden nem
mind-egy nem a mindenben,
sok a különbség a nem,
meg a nem-nem,s minden közt,
nem és minden nem egy tröszt;
Teri feje fekete,
Kati fejeteteje
Szóke,mint a rónaság,
-Juhász Gyula tünusán:-
Milyen volt szókesége,
nem tudom már...
szólnék,bár
többet is még
e kétféleség-ról,
de minek?
kinek
szeme
eme
remek
termetek
kerek
feneke
felett
lebeg,
lehetetlen,
meg ne lelje
e nemes nemek
nemez--telen
nemjeket....
Am,most őket hagyjuk,
visszatérek rájuk,
amitül piros lesz
halovány orcájuk.
Más témába kezdek
a népdalok szárnyán,

mint elején~~kez~~dtem
a Páva-dállamán.

Vármegyei urai harmincketten vannak,
s mind a harmincketten róltunk törvényt
szabtak,
Elibénk terjeszték a fekete könyvet,
Abbul számlálják ki rabi életünket.
Somogyi betyárok,s rabok utódai
Ezért köll tinektek ajtón kuncsorogni.
Kiadta parancsát a legfőbb porkoláb,
Két börtön ajtaján se be se ki a láb!
Hét lakatot rája,
az átjárójára!
Ki parancsom szegi,
a'biz' póruul jára!
Igy emeli a szót,
s megbiz két poroszlót.
ugyanis e posztra
megbizható Honfi-t,
vagy pedig Kanyar-gó,
éles-szemü honfit
lehet állítani,
kiket semmi mód sem
lehet kijátszani,.....

Hogyha már elkezdtem a bezárt ajtókat,
Hadd zengjen a dalom magamról ^{valóval} is jókat.
Nemrég velem történt,amikor is éppen
A kis Lóczi Kati ebédre mentében
-a rája jellemző precizitásképpen-
rám zárta az ajtót,miről én nem tudtam,
csak akkor amikor menni szándékoztam.
Rugtam,dörömböltem,az ajtót rugdostam,
de biz' orditással hjába is kátottam.
E gy fél óra mulva kinyitják az ajtót,
/Nagy szerencséjére Kati még ott nem vót/
Zrinyi rohanása ktyafüle hozzá,
ahogy én kitörtem,s ekképpen szólt szép szám:
Ki volt az a ribanc,barom,állat,meg...na,
-majd kimondtam-,ki az ajtót reám zárta?
Melyitek volt-szóltam-mindjárt agyonszurom,
vagy az ablekön át rögvest kihajitom.
Egyszóval: ^{tenyeg} a vége az ^{volt} iett a dolognak,
a jányok azt hitték,alattunk dolgoznak,

lent a Levéltárban,hol tényleg kopogtak.
Mire Kati meggyűtt elmúlt a mirmek,
s ártatlan szemébe mosolyogva níztem.
Azóta van lakat-s börtönkomplexusom,
idézve a multat.Tanum rá Krisztusom,
Am az Isten bottal nem verte meg Katát,
mikor szükségére volt neki reterát,
ippeg akkor este rázárták az ajtót,
s majdnem egész éjjel reterát rabja vót. . . .
Ime hallottátok óh kedves hiveim
rabi életünkről zengő kin-rimeim,
Engedelmetekkel más regére térek,
s ósi rigmus szerint "haj regőt" regélek.

Megjöttünk,megjöttünk
a mai szent napra,~~xxxxxxx~~
terített asztalra
Haj,regé rajta,
azt is megadhatta
az nagy Uristen.

Itten ül két gazda,
rödös gatyá előtt
posztónadrág rajta,
szórtarisznya az oldalán,
százás bankó abba,
fele a gazdéké,
fele szegény regőlőjé,
haj,regé rajta,
azt is megadhatja
az a nagy Uristen.

Ha nem annak szalonnát
Kifurom a nyát,
utána a gerendát,
hadd düjjön a háza
a gazda hátára,
"ej....stb.

Ottan lakik egy leány,
kinek neve Ibi,
Itten lakik egy legény
kinek neve Jancsi,
Isten meg ne mentse,
előle ne réjtse,
kebelébe rejtse,
dunna alá behajtsa

ott is megkukoriccsa,
ugy sikassa-rikassa,
mint a koca malacot,
mint a kokas a tikot,
haj,regő rajta... stb.

Régi volt e köntös,
bár új volt a ~~Nóta~~,
Ibi és a Jancsi
Itt vannak azóta,
Tul a nagy Krivánon,
ahol biz' jól esett,
együtt esedezni,
meg ami jól esett,
az ott mind megesett. . . .

Is meg gégiségbe kezdek;
néhány fiatalról zengek,
Régi nóta amit fujok:
magyarok,avarek,hunok,
ósi népek hazájába
száll az ének szájról-szájra.
Bár nem éppen ós-Ehnének
énekéről zeng ez ének;
Két fiatal szép emsének
dicséretét zengem én meg.
Össze-vissza furnak-turnak,
mint amikor kutat furnak,
ásó,kapa,csákány csattog,
csupa csontváz-zene kattoo.
Itt egy obulus a szájba,-

jó volt Cháron csónakjába,
 Ott marekban egy kis tallér,
 Szent Dávidnak aranyat ér,
 Emitt sarló lábfej mellett,
 mit pogány mód oda tettek.
 Sorolhatnám a sok vackot,
 amit ketten összeraktok,
 és hogy több legyen belőle,
 gondoskodik még felőle
 Kálmán bátyátok de Hongrie,
 aki nem nagyon ugrik ki
 a sok leletmentésekre,
 inkább rábizza Editre, vagy
 vagy a Wollák Katikára:
 Ők másznak gödörbe, várba,
 s élnek vakondok módjára, ^{stb.}
 Könyves Kálmán parancsára...
 No, de ne csak őket bántsuk,
 néprajzosokat bosszantsuk,
 Ők osztán az ócska holmi,
 tingli-tangli, tarka talmi
 ócskaság összehordói.
 Megtelték egy öreg batár,
 vagy ha nem egy határ bazár!
 -Tizenhat a pesti bazár ára,
 aki nem vesz az menjen az
 öreganyja a zussasarkon várgya,
 ha lepotom, lepotom,
 16 a vacakom,
 máma nálam minden 16.
 Lányok, srácok, asszonyok,
 nézzétek, hogy mit adok,
 én csinyátam a babát
 /csak szerettem volna/, stb.

A fentebbi értékeket a műhelyben kezelik,
 Mindenféle patkánymérget össze-visszakeverik,
 Méregkeverő e népség, köztük Kence-fica Ica,
 Kalányosi Klóros Klára, Zsuppermetező Zsuzsanna,
 kinek hátán hintő kanná.
 Terra-sigillátás Teri, öreganyám té-er-é-zsi,
 nem lehet más csak vén Trézsi.
 Még egy részleg van még hátra,
 akiket, mint pup a hátra,

ugy kíván minden hivatal;
 ez a gazdaság-hivatal.
 Ők mindenben a két kanál,
 kiket Roger Moor se pipál
 le a Curtis barátjával
 mindenbe ütő orrával.
 De hát ez a mesterségük,
 bizony nem mennénk nélkülük
 semmire sem sok dologban,
 mert ez nekik egy fontos program.
 Éne egye programjukat:
 csak minket békén hagyjanak.

Most kerültök teritékre
 véres tollamnak hegyére,
 papirmolyokm tenyésztői,
 szuvas fóliák őrzői!
 Lim-lom lapok lappanganak,
 a sok szuette pad alatt...
 Multkorában arra jártam,
 különös zenét hallottam:
 moly ette a graduálét,
 - mint gyerek a csokoládét,-
 szinte zenére csámcsogott,
 amint nagyokat harapott,
 szuvas fából szimfónia
 szava hallott, szinonima
 az előbbi graduálnak,
 és így együtt muzsikálnak,
 de még mennyi akta-atka
 játszott hozzá prim, vagy kontra,
 Erre már bekanyarodtam,
 hát Kanyar vezényel ottan!
 Pálca előtt légyecsapóval
 kergetődzik egy kis mollyal,
 ki kiröppent a bandából
 az említett zenekarból.
 Te botfűlű kicsi pille!
 Jó ülepen billegette!
 A szulárva csak szipegett,
 ő is mellé sercelgetett,
 félt, hogy reá kerül a sor,
 jaj, istenem, mi lesz akkor!

KEDVES ÁRPÁD

NEVE NAPJÁN
NYILJON RÓGA
MÉG VIRÁGIZÁL
LEGYEN JÓSÁG MELEGARÁGA
SZIVÉNEK EGY JOBB KAMRÁJA.

FELLENGŐS

MIVEL SÁMÁNOK NINSENENK
CSAK VARÁZSLÓK SZÜLETHETNEK
BÁJOLJON EL MINKET JÓVAL
DOB NÉLKÜL VARÁZSDÓVAL.

SZOKA'SOS

HOZZON HÁZUNKBA NYUGALMAT
HOL GALÁNNAK AYTÓT MUTATNÁK
ÉS "KI BÍRJA, MARJA" - TÖRVÉNYT
ELKÜLDJÜK, MINT RÉG A KÖRÜVÉNYT
RÁOLVASUNK A "FENÉRE"
MEGTALÁLJUK HOL A FÉSZKE.

BIZALMAS

A SZIVÉRE ÚGY VIGYÁZZON
VAN MÉG MÁB IS A VILÁGON
MI NEM NÉPRÁNY, NEM TÁNC, ZENE
MÉG CSAK NEM IS A SORS KEZE
ÉLNI KELL AM! MINDEN-ÁRON!
ÉS NEM GYŰZNI CSORS HAJTÁSON.

MEREDEK

KÁVÉ HELYETT TEÁT 1640N
NE "STRAPÁLJA" MAGÁT AGYON
HA CSAK FELE UGIT RIVNA
A VESKÉLLYEL CSATÁT VI'UNA
ALTATÓ HELYETT SÉTÁLJON
LÉVA KÖZBE KAPOSVÁZON.

KOMOLY / OKULLA'S

NEVE NAPJÁN "CSABA" APJA
SZAZHUSZ ÉVIG VELÜNK TARTTA
KORA LEGYEN MATUZSÁLEM
"JSTEN ÁLATA'SÁVAL", AMEN.

UTÓHANG

KVAR, 1979. XII. 12.

SZADI MAGAA

Árpádnapi áldás.

Árpád ki első fejedelmünk nevét
viseled im rád a hegynek levét
köszöntöm.
E napon e habfehér lapon
eléd elmém érett gyümölcsét öntöm.
Parányi képességemet emelve
Még a kopasz koponyámban
az elme rejt.
E fenkölt rígmusokban
a te szép stílusodban
próbálok rólad írni.
Te ki a tested neveled
s a lányok seggét emeled
s nem fáradsz bele soha már
mert este táncosoknak sora vár
kiket kemény szavakkal oktatól
tudásod mélyekre hatol
s a szocialista kulturát építéd
ezáltal népünket szépítéd
S ha pihentetni vágyod agyadat
rejtvényekre fehéred agyad
és sejtve mi van a rejtvénybe rejtve
a rejtvényeket mind kifejtve
beküldeni sem elfelejtve
könyveket nyersz nagy nagy halomba
im üdvözöllek e dalomba.
S bár ez a fajta rígmű a ódon
dicsérlek mégis régi módon
kinek kicsiny bár termete
mégis szilárd a jelleme
mert összegyűjtöd népi multunk
melyből mindig sokat tanultunk
s ki által egyre gazdagabbak
leszünk, mert tárul újra ablak
mi által multba révedünk
s így fenn marad hírünk s nevünk.
Így neved Árpád majd ragyog
mint égen égő csillagok.

Sarai Pista verse

Wollák-virus virtusai

Wollák -virus vitustánca

Viháncolt egyszer Katánkba.
Bár viháncolt volna másba:
Fübe, fába, gatyaráncba,
Vagy bujt volna el a kutba,
Avagy Völlákné pultjába.
Bár Katinak nincsen pultja,
"ert ha neki pultja volna,
Akkor lenne Kata pultja.
Ám nem tudom, nem így van-e?
Fene tuggya, hogyan van e',
Bizonyos, hogy Kata pultja
van Katának, s Katapultja
a sok virust katapultta;
Rám lövelte virus-bomba
bekerült szegény torkomba,
onnajt pedig a gyomromba,
eminnejt meg valagomba.
Asse tuttam, torkom, seggem
van teli virus-sereggel,
mik torkomban táncot jártak,
köhögésre irritáltak.
És nem mertem krahincsónyi,
hátha gatyát kő kimosnyi!
Hisz gyomor, meg torok, fenek
össze-vissza fertőztenek,
és illenkor egy köhintés
figyelmező óvaintés,
hátha keveri a gyomrot,
s eredményez gyomortrottyot?
Attól pedig Isten mentsen
az illesféle helyzetben!
Mer a gatyá lenne sárga,
mint a sárba mártott spárga.
No, de térjünk vissza újra
a Wollák-féle virusra.
Virusai virtuskodtak,
és mindenkit átaljártak:

Kálmán kapott kis adagot,
amit rögvest továbbadott,
Rózsika már többet kapott,
amiből egy jó adagot
írógépére ráhagyott.
Csak éppen a Lőczy Katát
érintetlenül meghatták,
virusok nem háborgatták;
Szerencséje volt nekije,
mer a virus semmi jibe
készakarva sem fért bele.

Wollák Kati teli teste
jó a virus-tenyészetre.
De szeretnék virus lenni,
Tunnam há kőne ott lenni!
Sajna, nem lehetek virus,
Verje meg a Jézus Krisztus!

Nőnap nótárius nótái

Nő...csak nő...csak nő a nap,
Miglen eltött a nőnap;

Koppenhága emléke

Nőjön a szívetekbe!

III.

Jó a tavasz, nő a virág,

Ám, de virág mindig a nő,

Nő és virág, tavasz-világ,

virág-világ szívembe nő.

Nő, minden, hogy szívem női

legyetek mindig nemtői,

nőnap

-ha nem is éppen Petőfi

rimek fognak nektek nőni-.

Nektek, nőknek nő sok virág,

s az említett virág-világ

azért nő a női nemnek,

lelkemben azért teremnek,

hogy e nőnap

-ennek a nő-rengetegnek-

rengeteg virágot szedjek...

Szedem-szödöm bekrétámat:

szende szívem szép szirmait,

szinte száll sok szép szíromszál,

szellőszárnyu szélvitorlán!

Szereteszéjjel szórja szirmát

szívem színes szóvirágja,

szóvirág, mely nem sokat ér,

mint szagtalan hóvirágja.

Ámde színe tiszta-fehért!

'tha ez is valamit ér!?

Susanne sonette

Zsuzsa-zsurba nem mehettem,
Aminek két okát leltem.
Először is:beteg lettem
vasárnapi téli esten,
Másodsorban:nem hívott meg,
így hát nem köszönthettem meg.
Bár utólag érvényes még
nyole napig a törvényesség,
hogy köszöntő dalom zengje,
millen Zsuzsa zsengésége.

Lenge szellő,mintha járna,
Lágy fuvallat,mintha szállna
szép szeliden szende szárnyon,
szinte nem is e világon,
ugy lebeg a libbenése,
járásának billegése.
Illeg-billeg,mint szép.páva
a császárnak udvarába,-
-bár pávatoll valagába
nincsen néki valójába-.

Pávatollát fején hordja,
s ez a széteresztett kontya
fejének a legjobb pontja.
No,azért még pár pontja van,
mit kipontoznék boldogan;
Például,a szeme árnya,
Teljesen a Cleopatra
lilás színeit használja,
Vagyott van a szempillája,
-rimet nem mondok mást rája-
mert hisz Jancsi a gazdája,
különben is kulcsa nála.

Sorolnám még ékességit,
-ékezet nélkül előbbit-,
Van még bőven ékesség itt,
Basszom aszta hétszencségit!.

Márta melódia megkésve

Lukács evangélista ~~Alas~~ megírta,

~~Hogy~~ ki a biblia szavait bírja
Szeresse minden Mártát
Istennek kedves leányát.

Lázár és Mária nővére
E kettőnek egy testvére
volt a nevezett Szép:Márta,
ippeg, mint a Jäger Márta.

Mikor Jézus náluk vala,
Mária Jézust hallgatta,
s ezért sürgő-forgó Márta;
testvérét szóval korholta,
mért nem segít a konyhába,
aztán Urát hallgathatja.

Ime itt a Márta-példa,
aki jó asszonyi minta;
hogyha nekem nem hinnétek,
bibliát nézegessétek.

Mint hogy a mai legények
bibliát olvasni félnek,
hallgassanak én szavamra,
aki Mártát komendálja:
jól fog annak sora menni,
aki Mártát megszereti!

Én hiába próbálkozom
ötvennyolc évesi fokon,
ilyen-olyan módon, jogon:
nem járna más, csak egy pofon.

Nosza rajta hát legények!
Akik nem vagytok még vének,
Kapjatok a nagy alkalmakon,
híjjába nézöngjen dallom!

Bár Mártát mellém rendelte
az "urnak" a rendeletje,
de nem Istennek parancsa,
hanem Honfi akarattya.

Am ez nem jelent csak "ollyat",
mint egy mellérendelt mondat,
ahol nincs fölé rendelve
egyik másik tetejébe.

Bár hivatalból vagyok a
mondatnak az állítmánya,
és Márta mondat alanya:
nincsen annak semmi haszna,
és az alany nem mihaszna.

Erre a rá való rimet
nem mondatja a kimélet,
mert a Márta mirge hátha
elküld majd arra a tájra,
aholvá most gondoljátok;
és ahová már nem vágyok.

Én most már csak arra vágyom;
teljesüljön kívánságom:
találja meg ő a vágyát,
szive szava kívánságát,
s egy igaz legény szavára
szűnjön meg a leánysága,
kettejük akarattyára.

Kata-kánta lagzira, avagy Hamburger-ballada

Könnyű Katát táncba minni:

maga is akargya,

különösen, ha Miskának

nincsen akarattya!

Inkább löttél vóna Miska

Miska-kancsó tattya,

minthogy löttél kicsi Kati

kiszolgáltattotta!

Ahhelőtt, hogy valagadon

magad is pihennél;

ugy kő neköd! mé lönne jobb

sorod a mienknél!?

Megládd, rettenetes népség

ezek a Kata-fajta,

mint "coniin macutalum," /foltos-bürök, mérges növény/

s pujkatojás rajta,

meg "datura starmonium" /csattanómaszlag, amitől bolondokat beszélnek/

hasonlít csak hozzá:

amit összekalahogyál,

pont az illik hozzá.

A családi regulába

mindez beleillik,

amit őrmesteri hangon

majd kommandérozik...

Haptákba állsz és szalutálsz,

mint bakához illik,

A sarzsidon rangjel előtt

krumplivirág nyilik.....

- "A kaposi múzeumban szomorú a nóta,
szinte balladái hangot penget meg a kóta.

A Hamburger balladája tónusát idézi,

Nem tom, Miska, vagy a Kati bánatát tetézi?!

A kaposi megyeházra gyászlobogót tűzünk,

mer a kicsi sedre-Kati távozik mitőlünk.

Rí a szöme mindenkinek és rí a mi szívünk,

hisz a "család" legkisebbje távozik közülünk.

Ne hogy engem szorongasson e szomorú ének,

átadom a szót a népünk igazi nyelvének!

"Vajda, hegedűnek szünnyön még pengése,

A sarkantyuknak is szünjön a zengése,

mer bucsuzásomnak most léssen kezdése.

Előbb is tehozzád nyujtom a szavamat
kedves édösapám én bucsuzásomat,
mert te Isten után viselted gondomat,
s mostan is sajnálom tőled válásomat.
Kedves édesanyám,ha megbántottalak,
Bocsáss mög ha téged háborítottalak,
Köszönöm anyai nagy szeretetedet,
Az Urísten áldjon ezekért tégedet.

Kedves lánybarátim,hozzátok fordulok,
Ha rejátok nézek,szinte mögújulok,
de seregetekből más utra indulok,
én tőletek mostan immár el izz vállok;
nem lössz már veletek többé mulatásom,
amint férjem fujja,ugy lössz táncolásom.

Szép vendégkoszorú,tisztelt násznép-sereg,
köszönjük ,hogy mégis meg nem vetöttetek.
Az Isten áldása lebegjen fölöttünk,
hogy örökké boldog legyen majd életünk
- -Boldogsággal legyen telle ez a hajlék,
Csöndességbe lögyünk,hogy beszédem hallják,
keserűség,bánat mitőlünk távozzék,
aki nem tud sőmmit,tőlem most tanulják.

Urajim,a zasztal mög vagyon teridve,
tányér,kanál,vella,kés el van készidve,
gyűnnek mad az étkek is mingyá sorjába;
ez a sok szakácsnép nem áll itt hijába.
Ki-ki köszörülje most meg jól a kését,
mert pecsenéyt hozunk,meg még mindenfélét.
Mivel az étkeket ősink is szerették,
utánna torukukat borral öblögették...
Mikor Nójé apánk Isten parancsára
a vizözön elől futott a bárkába,
mindön állatfajbol,növényből égyet vitt,
hogy a vész után né nélkülözön sőmmit.
Am,a legbölcsebben mégis csak azt tőtte,
hogy a szállótőkét el nem felejtőtte.
Igyunk Nójé apánk emlékére máma,
neki köszönhető szivünk vigassága.
- -Az Ó-testamentomból van bizonyidványom,
hogy én vagyok a legőregebb ember a világon.
Tudom,mikor Ádám apánk elvőtte Évát,
én vótam a vőfény,s kaptam szép bokkrétát.
Nem épített vóna templomot Salamon,
hogyha a tervet én jól még nem csinyálom.

Ararát-högyén ha fagyott a hólé,
sokat szánkóztam én, meg a zöreg Néé.
Sokszor becsaptuk a Semet és Jáfetet,
s ekkor a zöreg koma jójizűz nevetett.
Az özönviz alatt ugy marattam én meg,
hogy én Nőé komával összebeszéltem,
segitettem neki a bárkát csinyáni,
hogyha ez nem igaz, legyen én akármi!
- -Vőfénynek érkeztem hirös Perzsiából,
követnek küldöttek hozzátok Szittyából.
Utánnam érköznek mögterhelt tevéim,
és előkerülnek a pomás étkeim:
Az első tál étel lössz bagojnyerítettés,
utánna meg gyün a kemencenyögés,
végre érkezik egy üres kocsizörgés.
Egy öreg sündiszno léssen bépácolva,
egy beteges bolha lössz a nyársra huzva.
Sült pecsenyehájlett egy nagy fejsze-foka,
s háromszázestendős keréknek az agya.
Gyöngé bornyuhust is hozok ám tormával,
csak harminc tavasszal járt ki az anyával...

- -Itt van a menyasszony, nem pörget már orsót,
Látok a kezébe egy nagy boroskorsót.
Adjon az Isten neki sok borsót,
a násznagy uraknak lóbórból koporsót,
nekünk a bornak javábul,
násznagyoknak meg a kis ló valagábul.
/Csönd, figyelem legyen, evvel kezdem szómat,
hamar eldarálom mondanivalómat.

Köszörülöm kaszámat, levágom nyakatok,
igy mulik el a ti földi boldogságtok.
Ha eltitkolnám is, tuggyátok, ki vagyok,
ifjat és öreget sírgödörbe hányok.

Köszörülöm.... stb.

Sült-tökön meghizott legények hol vagytok?
Bakkecske módjára már nem ugrándoztok,
Köszörülöm... stb.

A vőlegény, látom, férehuzza száját,
hogy itt köll hagyni a szép menyasszonyát.
Nőé féjj, nem marad itt, az izz még utánnad,
még most fölpackolom és viszem utánnad,
A pokol tornácán van egy nagy vasfazék,

minden szakácsasszony abba hurcoltassék.
Sarokba kuporgó juhszemű cigányok,
zavarnának széjjel innend a tatárok,
a főördög immár várakozik rátok,
rövid idő múlva be kell rukkolnotok,
Ti se nevessetek hájfejű násznagyok,
Ti közületek se égyet itt nem hagyok,
Köszörülöm kaszámat, levágom nyakatok,
igy mulik el a ti földi boldogságtok.

Tisztótt násznépsereg, fejtatom a szómaž,
ám a másként való mondanivalómat.

/Táncszók/

Este van már nyóc óra,
Ég a világ a bótba,
Ott mérik a trafikot,
Rózsaszínű szallagot.

Wollák Kati méreti,
A Misi meg fizeti,
Ugye Miska nem bánod,
Ha ja Kati lössz párod.

Hej, te Miska, né vödd el,
Nem győződ el sejömmel,
Ha nem győződ sejömmel,
Maj győződ szerelömmel.

Cukorborsó szára fölfutott a fára,
A vőlegány létrán méggy föl a meny-
asszony-ágyra.

Dugasz köll a hordónak,
Meg az annya jányának!

A menyasszony jaj, de szép,
A két lába ájjon szét!

Gyűjjon még a jobb észéd,
Add ide a csöcsödét!

Kis kilincs, nagy kilincs,
A vőlegénynek farka nincs,
Ha őneki farka vóna,
A menyasszon nem busúna!

No, de ne busujjon senki!
mindenki,
zengi,
ki
Katit
ismeri,
ó meri
ki
Misi
mízit,
élet-ízit,

Álljon a szózat-hangom vissza szebb szinezetre,
 mint a pikáns tónus ezt vélem már cselekedte.
 bár a dalom végén még rája vissza ha térek,
 tudja be minden ismeretlen ennek a vénnek.
 Kis kece-lányom-minta nyomában -kis Kati lányom,
 tiszta szivemből hirtelenében csak azt kívánom,
 hogyha a lelked Miska szivébe már belefészkel,
 csengjenek össze, mint a kolompok, ám de ne vészjelt.

- -Ásó, kapa azért van,
 régész dolgozzon azzal.
 Ezt hiszi a tudomány,
 -ami legnagyobb talány-.
 Én meg mostan aszondom,
 ásó-kapa válasszon
 egymástól benneteket,
 száz év múlva titeket,
 amikor már a hamu
 is úgy hangzik, hogy "mamu".

Az elválás nehéz perce
 már egyszer közelgött,
 amikor az utszélen egy
 méltó árok közel jött.

Kati versenyt akart futni
 Nicki Laudával, *(Nicki? nem tudom!)*
 s árkot akart átugratni
 a vacak Skodával.
 Jaj, de "skoda" lett volna a
 kotkoda-skodáért,
 meg amire mászni akart,
 a szép eperféért.

(Skoda = melind Róz)

Arra nem is gondolt Kati,
 hogy ott maradhatnak,
 és hogy dolga akadt volna
 ásónak, kapának.
 Ő csak akkor lepődött meg,
 amikor a kormány
 kerekének kerek széle
 koppant kicsi orrán.
 Most má láthadd Misi pajtás
 kinél legyen kormány;
 Vigyázz! ne hogy az oromból
 legyen kasza-tokmány!

(Kaszaként tartó)

Assé ártana, ha éccer megtanúsz vezetni,
így a féket és a zasszont
meg tudod fékezni.

Tanuld meg, hogy kettő dolgot
bennhanni nem lehet:

eggyik amire épp gundusz,

meg a kézféket;

Mert ha bármelлик bennragad,

annak az vége,

hogy nem vigyázott a zember
valamelликére.

Sokfélét kell még tudnod

a nagy kulturából,

például a Hughes-féle fránya fizikából,

meg a Szahara száritó

deszakkációról.

Ennél talán jobban megy a

Demokritosz-tétel,

amint Anaximenesnek a "levegő"-vétel.

De tán Anaxagorasról,

Anaximenesről

is tudsz annyi félét mint a Thales-tételéről.

A többit már nem emlitem: chylosoistákat,

és Kantot sem, meg a többit, se a marxistákat.

Ne spórolj a tudománnyal, mint Kati a pizzel,

ki főzelék helyett téged traktál tiszta vízzel;

a pecsenyét is kisüti-fél egyre igérve-

és végtére elkészüle délután fél négyre.

Ügyelj arra, hogy a zasszony mibe főz tenéked,

ne hogy felhasználja ekkor az ~~az~~ a "mészbetétet".

sem a szinotaurusznak körme a pörköltre,

Óstuloknak csontja nem jó az erőleveshez.

No, de majd csak megtanulja ezt a fontos posztot,

addig viszont kérjél kölcsön mástól egy pót-gyomrot.

Bizonyára más pót-részre nem lesz már szükséged,

meg a "ius primae noctis" se veszélyeztet téged.

Nem vagytok a középkorban, csak Kati "őskorban",

viszont mind a ketten ~~hón~~ ^{vagytok} a nősorkorszakban.

Hően-hűen hűha nélkül éljetez sokáig,

míglen a mély Tisza vize nem apad bokáig.

Szaporoggyatok, mint régén csicsóka a földön,
csimpszakoggyon a sok gyerök a te fejtetődön.
Sok-sokféle kívánságom lenne számotokra,
de hát nincs szükségetek már a számadatokra.
Ippég azért béfejezem hosszúra nyult dalom,
s arra kérlek, vigyázz arra, ki áll oldaladon.
Hogyha hites ember lennék, aszondanám néktek,
Aldjon meg a nagy Uristen, s legyen békességtek.
Legyen béke és szeretet köztetek örökre,
s gondoljatok néha vissza egy mókás öregre.